

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ШАБАЦ, СЕПТЕМБАР 2011. год. БРОЈ 3466
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРС ШАБАЦ

НАЈВЕЋИ НЕПРИЈАТЕЉ ХАШКОГ ТРИБУНАЛА

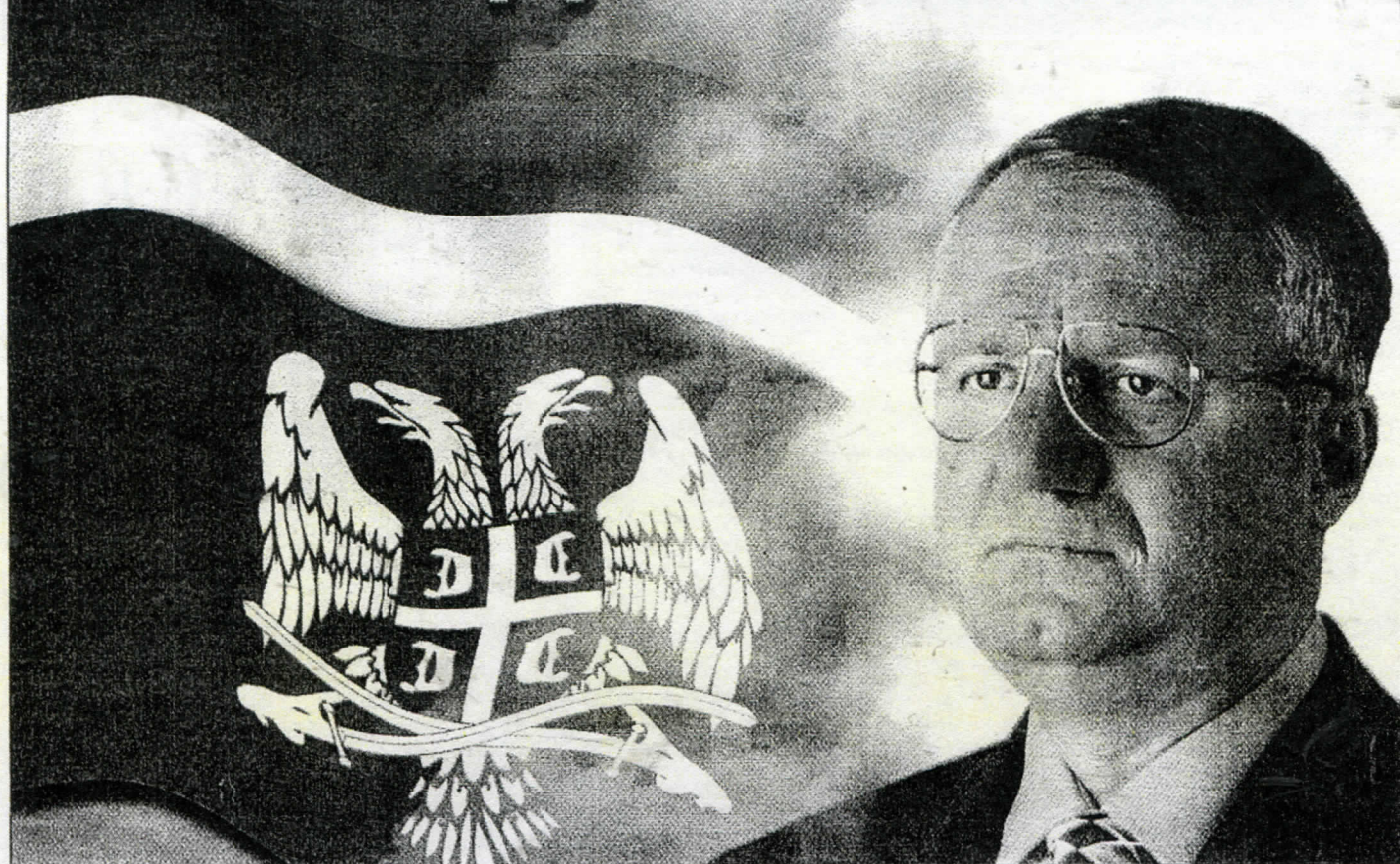
„Могао бих још да наведем доста ствари, на пример да сам једини оптуженик који је успео у главном процесу да растури Хашки трибунал, да је Хашки трибунал изгубио сваки

морални и стручни кредибилитет у процесу који се против мене води, итд. Могао бих вам цели дан причати о резултатима и успесима моје деветогодишње борбе са Хашким

трибуналом. Нисам сигуран да сте спремни да то све слушате, господине Хол.”

Проф. др Војислав Шешељ
У трећем поступку за непоштовање суда

СЛОБОДА ШЕШЕЉУ!

Никада веће морално и материјално блато није било тако дубоко и толико високо, и никада као данас нису владали државничка немоћ и пљачкашки дух у свакој институцији овог поспрулог друштва.

Масовна незапосленост, смањење плата, неизвесност, тежак живот, буџетски и спољнотрговински дефицит, нестабилност дшара, мањак у пензијском и другим државним фондовима, стање је у ком се данас налази Србија.

Све што народ добија од ове власти јесте гомила празних илузија, лажи, превара, необавезујућих обећања.

Такозваном демократском револуцијом уништена је и уништена се целокупна производња Србије и њени потенцијали.

Примитивци на власти мисле да је највећа вештина продати све.

Сведоци смо велике пљачке и сатирања предузећа.

Размере приватизационе пљачке и сатирања предузећа могу само да се предпоставе.

За то време трају рецитације „балавих главара“ Србије о европском путу.

И Шабац је платио високу цену.

Више од 30 (тридесет) предузећа је сагрто.

Поменућемо нека.

ПИШЕ:
МИРКО ГОШИЋ

Вероватно не постоји грађанин Шапца који у свом дому није имао бар један елемент намештаја који је произвела „Јела“.

И не само наши сутрађани. Своје производе „Јела“ је извозила у бивши СССР, Немачку.

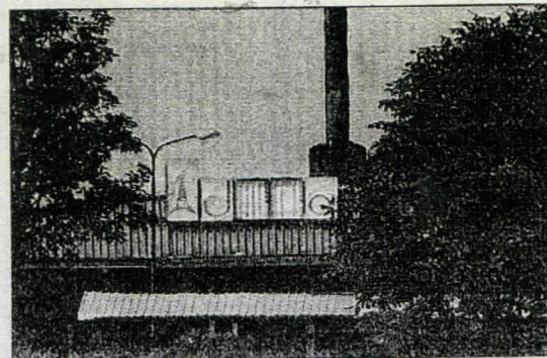
И наравно, када је приватизована по моделу петоктобарских превараната

„Јела“ је доживела свој крај, а више од 200 радника остало је без egzистенције.

Чим се дочепао фабрике овај „нови“ власник је кренуо да распродаје.

Продао је:

- продајни салон „Шабац“ 1300 м²
- продавница „Шабац“ 130 м²

ЈЕЛА

Основана: 1952 год.
Делатност: производња намештаја
Приватизована: 21. августа 2003. год.
Процењена вредност: 130.000.000 дин. (стотридесет милиона дин.)
Продата: 21.000.000 дин.
Купац: „МАНИПРОМ“ - Београд
Власник: Нићко Боричић
Статус: у стечају

- продајни салон „Лазаревац“ 270 м²
- продавница „Лозница“ 100 м²
- продавница „Крушевац“ 70 м²
- продавница „Крагујевац“ 50 м²

И најобичнијем лајку јасно је да само вредност овог продајног простора који је распродао увелико превазилази вредност која је плаћена за ову фабрику.

Посебан курјозитет је да је „нови“ власник од тог новца купио 15 ха земљишта да се бави станоградњом.

Фабрика је у стечају и не ради.

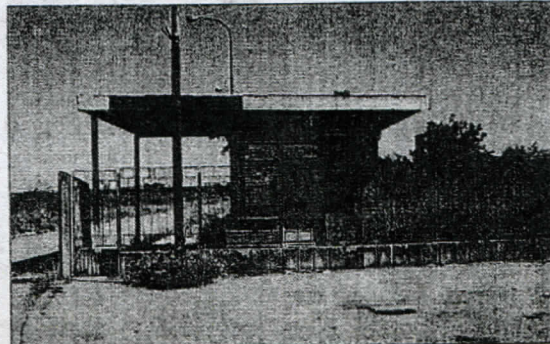
Ово је за рубрику веровално или не.

ПИШЕ:
ЈОВАН ЛАЗИЋ

Те 1981 год. у оквиру некадашње ХИ - „Зорка“ отпочела је са радом нова фабрика под именом „Зорка - Полипласт“.

Основна делатност је производња и прерада ПВЦ и заснована је на врхунској америчкој технологији док је опрема за производњу немачког и француског порекла.

Истоветна фабрика налази се у Хјустону, Тексас (САД) и у ту фабрику две групе инжењера и техничара „Зорке - Полипласт“ у трајању од 40 дана одлазили су на специјализацију.

Одлуком Агенције за приватизацију из 2002. год. фабрика „Зорка-Полипласт“ се налази у реструктурирању а то решење потписао је тадашњи министар за приватизацију Александар Влаховић.

Тада по основу социјалног програма фабрику напушта 93 а у фабрици остаје 73 радника.

По основу одлуке Агенције за приватизацију из 2002. год. фабрика се налази у посебном правном статусу који се назива реструктурирање и не може бити предмет аукцијске продаје без одлуке Агенције за приватизацију, што је регулисано уредбом о реструктурирању.

Но на волшебан начин у октобру 2006. год. гурута је у стечај не регистрована у трговинском суду „Зорка-Полипласт“ јер је у исто време у трговинском суду била регистрована само „Зорка - Полипласт“ - у реструктурирању.

У току 2007 год. фабрику „купује“ фирма „Еко - танк“ чије је седнице представништ-

„ЗОРКА - ПОЛИПЛАСТ“ у реструктурирању

Основана: почетак производње септембра 1981 год.
Делатност: производња и прерада ПВЦ
Приватизована: 2007. год.
Процењена вредност: 51.181.000. (педесетједнимилонстосамдесетједнахиљада дин.) (31.12.1998 год. Економски институт Београд = 6.000.000 долара)
Продата: 108.000.000 (стоосаммилиона) дин.
Купац: „Еко - танк“ (немачко - хрватска фирма)

ва на Новом Београду а директор представништва Игор Тадић.

И по опробаном рецепту креће сатирање фабрике.

„Нови власник“ креће у сечење силоса који су служили за складиштење ПВЦ а ради се о: - силоси запремине V = 150 тона ком.5

Цевни које воде од силоса ка фабрици за проток сировина израђене су од хром - ванадијума.

Постоља (16 ком.) на коме су се налазили силоси израђени су од вруће ваљаног челика.

Комплетна процесна опрема је демонтирана и однета.

Пуних 9 месеци трајало је „касапљење“ фабрике „Зорка-Полипласт“.

Следећа непознаница је земљиште на ком се налазила фабрика „Зорка-Полипласт“.

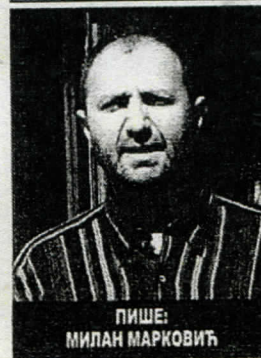
Укупна површина земљишта на ком се налазила фабрика износила је 8,5 хектара.

Против правним стечајем фирма „Еко-танк“ купила је 4, 88 хектара па се поставља питање шта је са осталих 3,62 хектара фабричког земљишта.

У кругу фабрике сада сабласно изгледају:

- производња хала од 9000 м²
 - управна зграда са 13 канцеларија
 - зграда радионице
 - зграда лабораторије.
- Фабрика у Хјустону и даље беспрекорно ради.
Шта рећи?

- силоси запремине V = 45 тона ком 9
 - силоси запремине V = 10 тона ком 2.
- Сви силоси (16 ком.) израђени су од прохрома.

ПИШЕ:
МИЛАН МАРКОВИЋ

А.С.Д.П. „7.ЈУЛИ“ основан је давне 1949 год. и израстао је у највећег аутопревозника западне Србије са преко 800 запослених чија су возила крстарила како по земљама Европе тако и по земљама Блиског истока.

До доласка петоктобарских превараната на власт „7 јули“ у свом возном парку има преко 200 возила. Возни парк су сачињавали аутобуси за приградску вожњу, аутобуси за међуградску вожњу и камиони за транспорт различитих врста роба.

А.С.Д.П „7.ЈУЛИ“

Такође у свом саставу „7. јули“ имао је и све потребне службе (одржавање, администрације, контроле.)

Ово је значајно напоменути јер то доказује да је „7. јули“ успео да послује и сачува свој потенцијал и за време санкција а познато је да су тада највеће проблеме у свом раду имали управо аутопревозници.

Пропаст долази са петоктобарским револуционарима. „7 јули“ купује Миле Јерковић кришанали из Бачке Тополе.

Овај лик је себе волео да назива „краљем ораница“ јер је у свом поседу имао око 8.000 (осам хиљада) хектара војвођанских ораница.

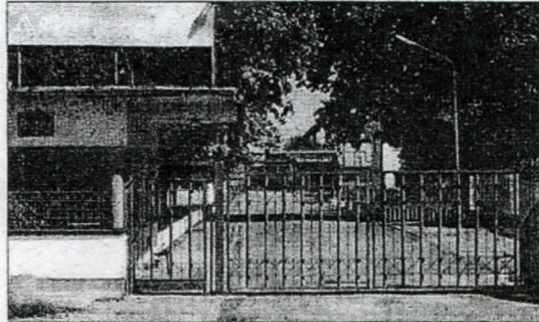
Пословна каријера овог „предузетника“ постаје „успешна“ средњом 90-тих годи-

ПИШЕ:
МР СРБОЉУБ ЖИВАНОВИЋ

За некадашњу „Зорку“ говорило се да њене темеље чине три фабрике и то: фабрика „Минералних ђубрива“, фабрика „Обојене металургије“ и фабрика „Заштите биља“.

Захваљујући раду ове три фабрике израсла је моћна Х.И. „ЗОРКА“ која је у бившој СФРЈ заузимала 45 место по својој величини.

Успела је фабрика „Заштите биља“ да изузетно добро ради и током 90-тих година када су биле тешке прилике за производњу. О овоме говори податак да је

„Заштита биља“ – „Зорка“

Основан: 1949. год.
Делатност: превоз путника и робе у друмском саобраћају

Продат: јун 2006. год.
Купац: Миле Јерковић
Статус: брисање из привредног регистра 18. 05. 2011. год.

на када је „радио“ са нафтом, цигаретама, издавањем мениџа без покрића, продајом украдених трактора из источне Славоније итд.

Миле Јерковић је тренутно заштићен сведок у поступку против нарко-боса Дарка Шапића.

Судбина „7. јула“ је запечатена када се Миле Јерковић 4. септембра 2007. год. срео у Београду са тадашњим министром правде у Влади Републике Србије Душаном Петровићем.

Последња вест, да је чак украден и кров са хале за одржавање возила некадашњег А.С.Д.П. „7. јули“.

Сваки даљи коментар је излишан.

ЗАШТИТА БИЉА

Основана: 1962. год.
Делатност: производња средстава за заштиту биља
Приватизована: 26. октобра 2004. год.
Продата: 2.233.000 дин. (два милиона двеста тридесет три хиљаде дин.)
Купац: „Бразда - Коп“
Власник: Живан Јојић
Статус: у стечају

тих 90-тих година држала 40% производње и пласмана средстава за заштиту биља у Србији. Такође је несвободно помагала и остале фабрике у оквиру „Зорке“ да одрже своју производњу и пружање услуга.

И наравно суноврат „Заштите биља“ почиње доласком петооктобарских превараната на власт.

Приватизована је октобра 2004. год. од стране фирме „Бразда-Коп“ власника Живана

током наредног периода пристигао је још око 50.000 еур по основу раније продатих производа.

Ово је уобичајна слика приватизованих предузећа у Србији, што су залихе сировина и готових производа увелико превазилазиле вредност у односу на оно за колико је фабрика продата.

Чим се дочепао оваквог богатства Живан Јојић се бавио само распродајом затеченог а о производњи нити је размислио а још мање био способан да се бави.

За све то време траје штрајк радника „Заштите биља“.

Следећи корак овог „предузетника“ био је подизање кредита у „Меридијан“ банци у износу од 2.000.000 еур на терет „Заштите биља“ а о овоме се води спор пред судом између „Заштите биља“ и „Меридијан“ банке.

Овај податак је врло битан, јер пословне банке дају кредит у висини од 10% вредности фабрике па се на основу овог може предпоставити колика је била вредност „Заштите биља“.

Конечно је штрајк радника „Заштита биља“ успео и раскинут је купопродајни уговор 20. 06. 2006. год.

Нажалост фабрика више није могла да се опорави.

Оно што је стварано више од 40 година петооктобарски продукт успео је да уништи за годину и по дана.

Радници су уз отпремнину послати на биро, фабрика се налази у стечају и не ради.

ПИШЕ:
ДРАЖАН ЈЕВТИЋ

У својој историји „Инго“ је прошао пут од мале занатске радионице до модерне фабрике изузетно опремљене за своју делатност разноврсног и квалитетног програма.

Старији Шапчани памте га под именом „Будућност“ и после „Зорке“ била је шапчарска фабрика у Шапцу.

Посебна вредност „Инга“ била је у врсним мајсторима и добрим

стручњацима који су развили вистити производни програм.

У креирању свог производног програма „Инго“ је сарађивао са институтом „Михаило Пупин“ и институтом „Кирило Савић“ а чврста сарадња остварења је са машинским и грађевинским факултетом у Београду.

Своје производе „Инго“ је продавао и у бившем СССР-у, Пољској, Аустрији.

Агонија започиње приватизацијом 2003. год. када је „Инго“

ИНГО

Основан: 1947. год.
Делатност: производња металних конструкција, грђевинске опреме и металне галантерије
Приватизован: 21. августа 2003. год.

Процењена вредност: 289.000.000. дин. (двеста осамдесетдевет милиона дин.)

Продат: 23.000.000 дин. (двадесет три милиона дин.)

Купац: „OMNI - STOCK“ - Београд

Статус: у ликвидацији продат фирми „OMNI - STOCK“

- Београд власника Веселина Сјеклоћа, а у том тренутку у „Ингу“ је било запослено више од 130 радника.

Фирма „OMNI-STOCK“ основана је 15. марта 2000. год. са

почетним капиталом од 5.000 (пет хиљада) долара.

Већ у мају 2004. год. отпочиње расподја алата, машини, возног парка, делова фабричког земљишта.

И поред више штрајкова, обраћања надлежним институцијама, обавештавања јавности ништа није зауставило сатирање ове фабрике.

Крај је наступио 14. децембра 2006. год. када је проглашена ликвидација која траје и до дан данас.

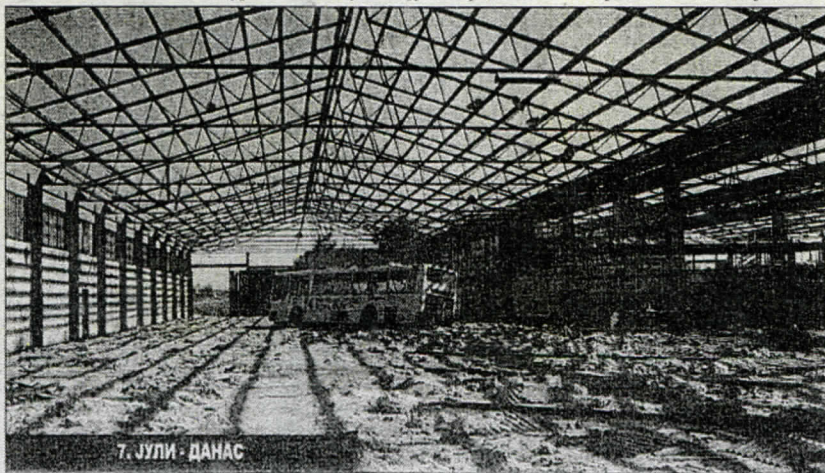
Радницима су уручене књижице а наравно остали су неуплаћени доприноси и не исплаћене зараде. Ово је уобичајна прича за стотине хиљада радника у Србији.

Сада се празне хале издају. По неким информацијама издају се за 4.000 еура месечно.

Од 2007. год. када је почело издавање тих хала није тешко израчунати колико је зарадно Веселин Сјеклоћа до данас зато што је сатро „Инго“.

Посебан курјозитет је тај што је фирма „OMNI-STOCK“ радила реконструкцију зграде Народне Скупштине у Београду о чему је јавност била упозната.

Ово је могуће само у Србији.

7. ЈУЛИ - ДАНАС

ПИШЕ:
СЛОБОДАН ИЛИЋ

„Обнова“ је спадала у водеће европске прерађиваче коже и крзна.

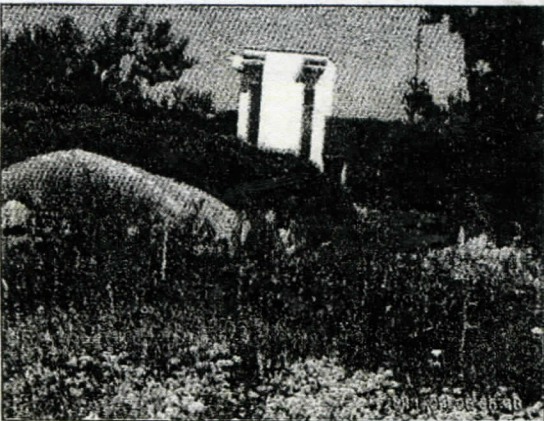
Имала је потпуно заокружен технолошки процес од тренутка уласка сирове коже и крзна до њиховог претварања у одевни предмет.

Своје производе извозила је у бивши СССР, Пољску, бившу Чехословачку, Немачку. Такође је радила дорадне послове за Италију, Холандију.

Посртање „Обнове“ започело је јануара 1998. год. када је у „Обнови“ проглашен стечај.

За стечајног управника на волонтерски начин постаје Чедо Манић који у „Обнову“ поново доводи Јанка Борота.

Јанко Борота био је директор „Обнове“ у периоду 1988—1997

год. и пре увођења стечаја поднео је оставку са тог места. Са свог мандата Јанко Борота успео је такође да распрода добар део имовине „Обнове“.

У оваквом стању „Обнова“ дочекује приватизацију 2003. год.

Нови „газда“ Бранко Михаиловић по опробаном рецепту креће у распродају фабрике.

Најпре је распродата комплетна опрема. Део опреме је завршио на отпаду а део је продат другим фабрикама који се баве прерадом коже.

ОБНОВА

Основана: 1954 год.
Делатност: прерада
коже и крзна
Приватизована: 2003.
год.

Процењена вредност:
1.650.000 Еур (милионше-
стопедесетхиљада еур) (про-
цена мањинских акциона-
ра)

Продата: 25.000.000 дин.
(двадесетпетмилиона дин.)
Купац: „ТЕКОН“ - Бе-
оград

Власник: Бранко Ми-
хаиловић

Статус: ликвидирана

Колико је новца зарадио од продаје опреме није познато.

Такође је продао салоне у Масариковој и Карађорђевој улици у Шапцу.

Салон у Карађорђевој про-
дао је за 2.500.000 дин. (двами-
лионапетстохиљада дин.) и ако
је тржишна вредност истог око
8 милиона дин.

Иначе директор „Обнове“
који је постављен од стране но-
вог „газда“ био је Јанко Боро-
та.

Када је завршио са „сит-
ним“ пословима овај лик је
кренуо на „најкрупнији“ залог.

Продата је „Обнова“ фирми
„АЛЈАНС ВАН ТАБАКО“ за
500 хиљада еур.

Поменута фирма претвара
некадашњу „Обнову“ у откупну
станцију за дуван.

Такође треба напоменути да
је приликом отварања „сјајне“
инвестиције у нашем граду (от-
купне станице за дуван) прису-
ствовао и садашњи градоначел-
ник Шапца са комплетном
Општинском свитом.

Тако је скончала још јед-
на добра фабрика у нашем
граду.

ПРОГРАМСКИ ЦИЉЕВИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ:

- Циљ нам је да демократским путем променимо власт и да СРС као изразито патриотска странка дође на власт.

1. У економском погледу – циљ је превазилажење социјалне и економске кризе и привредни опоравак. То подразумева вођење економске политике у интересу грађана Србије, а не у интересу тајкуна, као што је сада случај, а кључне тачке су:

- успостављање социјално праведног друштва, брига о социјално угроженима, а то је најшири слој грађана које је овај режим довео до ивине глади;
- ревизија криминално спроведене приватизације;
- смањење незапослености;
- заштита пољопривредних произвођача и развој села;
- узимање повољних кредита од Руске Федерације, а не задуживање код Међународног монетарног фонда;
- промена пореске политике;
- смањење државних трошкова;
- опорезивање западних банака јер су монополисти на нашем тржишту и у Србију су увеле највише камате у Европи. Упркос кризи, зарађују екстрапрофите;
- опорезивање трговачких монополиста.

2. Успостављање правне државе и владавине закона.

3. Оштра борба против криминала и корупције

4. Очување територијалног интегритета наше државе и Косова и Метохије у саставу Србије. Српска радикална странка никад неће прихватити отимање јужне српске покрајине или било ког другог дела њене територије.

5. Подршка и брига о српском народу ван територије Републике Србије.

- брига о нашем народу у Републици Српској;
- брига о прогнанима из Републике Српске Крајине и подршка њиховој влади у егзилу;
- подршка Србима у Црној Гори који су под притисцима репресивног Ђукановићевог режима.

6. СРС се залаже за укључивање припадника националних мањина у све државне структуре.

7. На спољнополитичком плану, приоритети су нам Русија, Кина, Индија, Латинска Америка и арапске земље које нису признале НАТО државу Косово.

У смислу учвршћивања односа са Русијом, делегација СРС 28. јануара потписала је Споразум о сарадњи са једном од две владајуће руске странке – Праведном Русијом.

8. С Европском унијом можемо да се споразумемо о инеграционом процесу, под условом да ЕУ отворено призна да је Косово и Метохија саставни део Србије.

9. На војно – безбедносном плану – СРС подржава иницијативу Руске Федерације за стварање нове архитектуре безбедности која се неће заснивати на НАТО –у, већ на ојачаној улози УН, међународном праву и мирном решавању спорова. Да смо на власти, ми бисмо се активно укључили у реализацију овог концепта.

Али, тренутно, наша војна неутралност, однос, неприступање блоконима је у потпуности у складу са изградњом новог мултиполарног безбедност поретка.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел * Уредник издања: Јован Лазећ * Редакција издања Општинског одбора СРС Шабац: Зденка Филиповић, Мирко Гоњић, Слободан Илић, * Компјутерска обрада и редакција: Драган Јевтић * Тираж: 5.000. Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104 од 5. јуна 1991 године.